

Bränsle fanns överallt. Särskilt på stränderna av den torra floden, som sannolikt var en arm av Kum-daria, stodo eller lågo talrika stammar av poppel. Sadik, Rozi och Babeddin fingo på egen begäran följa med. Deras packning bestod av tjapaner (mantlar), talkan (rostat mjöl) och spaden.

Först kl. 5,45 bröto de upp med raska steg och försvunno hastigt i denna labyrint av jordangs. Kl. 8 föll skymningen på och månens horn lyste bjärt över ödemarken. Sedan Chia Kwei och Ali gått till vila satt jag länge uppe och skrev i den behagliga aftonsvalkan. En underbar tystnad rådde. Blott någon gång hördes skriet av en nattfågel.

Vår expedition var nu splittrad på sju olika håll. Yew, Kung och Effe voro på väg till Tun-hwang, Djomtja, Eraschin och ett par boyar lågo vid läger 70, d:r Hummel arbetade på övre Kum-daria, Bergman kring strandsjöarna söder om läger 70; vid läger 80 lågo Gagarin och tre roddare, på vägen till Lou-lan vandrade Chen och vid läger 86 låg jag. Jag hoppades innerligt att vi alla skulle bli återförenade utan förluster eller allvarliga missöden.

Man lägger sig fullt avklädd ovanpå sovsäcken och använder blott ett lakan. Men då minimum sjunker till 15 och 16° — efter över 30° under dagen — vaknar man, fryser och drar över sig en filt. Tekoppen som stått fylld vid min huvudgård, känns svalkande frisk tidigt på morgonen — eljest dricker man ju endast varmt te och varmt vatten. Men snart kommer den kvävande hettan.